

рі, а визначення у диспозиції вказаної статті конкретних видів неправомірних рейдерських діянь дозволяє їх відрізнити з-поміж діянь, що передбачені складами суміжних злочинів, тим самим забезпечуючи невідворотність кримінальної відповідальності за злочин, що посягає на сферу господарювання.

1. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу ./ <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/642-18>)

2. Великий тлумачний словник сучасної української мови/уклад.і голов. Ред.. В.Т. Бу-сел.- К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2003.- 1440 с.

3. Юридичний словник-довідник: За ред.. Ю.С. Шемшученка/- К. Феміда, 1996, – 696 с.

4. Юридична енциклопедія: редкол.: Ю.С. Шемшученко та ін.- К.: «Українська енциклопедія», 1998.- 736 с.

5. Про власність – Законодавство України – ВР[Електронний ресурс]. – Режим доступу zakon.rada.gov.ua/go/697-12

:6. Герасіна Л.М. Підручник Соціологія права / Л. М. Герасіна, М.І Панов – Київ, 2003 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://adhportal.com/book_2930_chapter_58_9_2._Susplna_nebezpeka_zlochinv_ta_soalna_obu_movlenstkriminalno-pravovikh_zaboron..html.

7. Балобанова Д.О. Теорія криміналізації: автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук: спец. 12.00.08 "кримінальне право та криминологія; кримінально-виконавче право / Д.О. Балобанова. – Одеса, 2007. – Ст.9.

8. Мультимедійний навчальний посібник : "Кримінальне право. Загальна частина" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.naiiu.kiev.ua/books/mpn_krum_pravo_zag/Files/Leks/T4/T4_P1.html.

9. Пащенко О.О. Спірозмовність позитивних і негативних наслідків кримінально-правової заборони/О.О. Пащенко// Науковий вісник Ужгородського національного університету.-2015 [Електронний ресурс].- Режим доступу: http://www.visnyk-juris.uzhny/uz/ua./file/No.35/part_3/15.pdf.

10. Проблеми кримінальної відповідальності за рейдерство та шляхи їх вирішення: Академія прокуратури України (збірник наукових праць) // Збірник праць. -2009. – 400 с. [Електронний ресурс].-<http://www.info-library.com.ua/books-tekst-10140.html>.

11. Шляхи подолання рейдерства: удосконалення законодавства та посилення реагування правоохоронних органів на протиправні дії його організаторів та виконавців: матеріали комітетних слухань, проведених 17 вересня 2008 року Міжвідомчою комісією з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств Верховної Ради України.- Київ.-2008.-Ст.67.

Демідова Владислава Вадимівна
ад'юнкт кафедри криміналістики,
судової медицини та психіатрії
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПЛАНУВАННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ У СПРАВАХ ПРО ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ

Планування розслідування злочинів є важливою умовою для успішного виконання своїх обов'язків слідчим з розслідування та розкриття кримінальних правопорушень. Без планування діяльність слідчого матиме безладний характер, який негативно буде відображатися на якості розслідування та розкриття злочинів. Зазначимо, що в науковій літературі поняття планування розслідування та

план розслідування не є тотожними. Так, під плануванням розслідування слід розуміти складний розумовий процес, який здійснюється суб'єктом розслідування, який полягає у визначенні задач розслідування та способів їх вирішення з метою визначення змісту діяльності слідчого, забезпечуючи його ефективність та оптимізацію [1, с. 14], а той час як план розслідування являє собою результат розумової діяльності слідчого з планування розслідування, який складається у письмовій формі, де зазначається послідовність здійснення слідчих (розшукових) дій, строки, виконавці, тактичні прийоми [2].

Дослідженням категорії планування розслідування займалися такі вчені: А. В. Дулов, Л. П. Дубровцька, Р. С. Белкін, О. М. Ларін, М. І. Порубов, В. І. Громов, О. Н. Колесніченко, Н. В. Якубович та інші.

Одразу слід зазначити важливість планування розслідування, адже даний елемент визначений на законодавчому рівні. Відповідно до Інструкції з організації діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України, затвердженої наказом МВС України від 06.07.2017 р. № 570 діяльність органів досудового розслідування здійснюється на основі планування, поєднання єдиної наочності у вирішенні питань службової діяльності та колегіальності при їх обговоренні, персональної відповідальності кожного працівника за стан справ на дорученій ділянці роботи. Крім того, слідчий планує свою роботу так, щоб забезпечити своєчасність виконання необхідних слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій у всіх кримінальних провадженнях, в яких він проводить досудове розслідування. З цією метою він складає загальний календарний план-графік роботи в усіх кримінальних провадженнях, а також плани розслідування в кожному кримінальному провадженні [3].

В. О. Коновалова визначає планування розслідування як визначення шляхів розкриття злочинів, окреслення обставин, які підлягають з'ясуванню, а також встановлення найдоцільніших строків проведення необхідних слідчих (розшукових) дій та оперативно-розшукових заходів [4, с. 207]. Т. В. Авер'янова зазначає, що планування розслідування необхідно розуміти як складний розумовий процес, суть якого полягає у визначенні спрямованості та завдань розслідування, засобів і способів їхнього вирішення в межах закону [5, с. 475]. В свою чергу О. М. Ларін висловив думку, що поняття організація та планування розслідування є взаємозалежними, адже організаційні заходи необхідно планувати, а також вони включаються в план. Вчений зазначив, що саме від організації процесу розслідування залежить термін, тривалість і послідовність слідчих дій [6, с. 59].

Ми погоджуємося з думками вчених, що планування розслідування злочинів являється невід'ємним елементом організації особи, що проводить розслідування, сутність якої полягає у аналізі та вивченні відомостей, які зібрані на конкретному етапі досудового розслідування, а також окреслення цілей, засобів та методів діяльності слідчого, послідовності, строків та учасників слідчих дій і оперативно-розшукових заходів [7, с. 277].

Таким чином, можна вважати план динамічним елементом структури, який залежно від слідчої ситуації, яка склалася на конкретний момент розслідування спрощується або ускладнюється.

П. І. Тарасов-Родіонов визначив, що до умов планування відносяться: уміння орієнтуватися в обстановці злочину; правильно оцінити його юридичну

природу та суспільно-небезпечне значення; оволодіння науковими методами і прийомами розслідування; уміла побудова; облік і дослідження найбільш імовірних версій [8, с. 20-22].

Ми погоджуємось з думкою Р. С. Белкіна, який до умов планування відносить наявність вихідної інформації; оцінку, яка була сформована на момент планування слідчої ситуації і прогнозування її змін; урахування реальних можливостей, засобів і методів запланованих цілей [9, с. 381]. В. В. Пясковський, з яким ми також цілком згодні, справедливо визначив обставини, які необхідно враховувати під час планування розслідування. По-перше, слідча ситуація визначається інформацією не лише про розслідуваний злочин (зовнішньою), а й про умови, в яких проводиться розслідування (внутрішньою), у тому числі інформацією про наявність у слідчого інших матеріалів кримінальних проваджень. По-друге, забезпеченість слідчого ресурсами, адже саме наявність у особи, що проводить розслідування певних ресурсів визначає планування тактики проведення процесуальних та інших дій та/або їх комплексів, а у підсумку усього розслідування. По-третє, вміння особи, що проводить розслідування зіставляти інформацію, яка наявна у слідчого з криміналістичною характеристикою окремого злочину [10, с. 52].

Здійснивши аналіз літератури, ми окреслили загальні умови планування розслідування жорстокого поводження з тваринами до яких відносяться: 1) наявність у слідчого вихідної інформації про подію злочину; 2) правильна оцінка слідчої ситуації (зовнішньої та внутрішньої); 3) врахування наявних у розпорядженні слідчого ресурсів; 4) передбачення динаміки слідчої ситуації внаслідок здійснення слідчих (розшукових) та оперативно-розшукових дій; 5) вміння порівнювати відомості, які мають у слідчого з криміналістичною характеристикою окремого злочину.

До будь-якої структури складання плану розслідування включаються: аналіз відомостей; висунення слідчих версій; визначення завдань розслідування; визначення шляхів та засобів вирішення поставлених завдань; складання письмового плану [11, с. 229]. До структури планування розслідування злочину, передбаченого ст. 299 КК України відносяться аналіз вихідної інформації; висунення слідчих версій; прогнозування динаміки слідчої ситуації залежно від відомостей, які були отримані під час перевірки версій; визначення тактичних завдань розслідування; визначення шляхів та засобів вирішення поставлених завдань; організація взаємодії слідчого з працівниками оперативних підрозділів, а також з іншими правоохоронними органами, громадськими організаціями, засобами масової інформації, спеціалістами в галузі ветеринарії, зоології та інші; складання письмового плану; контроль за виконанням та коригування плану розслідування.

Підводячи підсумки, хочеться наголосити на тому, що значення планування розслідування злочину щодо жорстокого поводження з тваринами важко переоцінити. Адже за допомогою оцінки вихідної інформації слідчий може зорієнтуватися в слідчій ситуації, яка склалася та окреслити версії. Завдяки методу планування особа, яка проводить розслідування зменшує затрати часу, сил, енергії та інших ресурсів для ефективного досягнення поставлених завдань. Про дійовий план розслідування жорстокого поводження з тваринами може свідчити те, що подія кримінального правопорушення доведена; особа злочин-

ця встановлена та притягнута до кримінальної відповідальності; встановлені обставини, що впливають на тяжкість кримінального правопорушення; у кримінальному провадженні складено обвинувальний акт.

1. Криміналістика : учебник / Д. Н. Балашов, Н. М. Балашов, С. В. Маликов. 2-е изд., доп. и перераб. – М. : ИНФРА-М, 2009. 218 с.
2. Криміналістика : учебник для вузов / И. Ф. Герасимов, Л. Я. Драпкин, Е. П. Ищенко и др. – М. : Высшая школа, 1994. 230 с.
3. Інструкція з організації діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України / [Електронний ресурс] : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z091917?find=1&text=%EF%EB%E0%EDw11>
4. Коновалова В. О. Організація і планування розслідування. Поняття і принципи планування. Техніка планування / В. О. Коновалова // Криміналістика: підручник / за ред. В. Ю. Шепітька. – К.: Ін. Юре, 2001. 462 с.
5. Аверьянова Т. В. Криміналістика : учебник / Т. В. Аверьянова, Р. С. Белкин, Ю. Г. Корухов, Е. Р. Россинская; под ред. Р. С. Белкина. – М.: НОРМА-ИНФРА-М, 1999. 971 с.
6. Ларин А. М. Расследование по уголовному делу. Планирование, организация / А. М. Ларин. – М.: Юрид. лит., 1970. 224 с.
7. Ищенко Е. П., Филиппов А. Г. Криміналістика: ученик. – М.: Высшее образование, 2007. 1274 с.
8. Криміналістика / под ред. С. П. Митричева и П. И. Тарасова-Родионова. – М.: Госюриздат, 1957. 199 с.
9. Белкин Р. С. Курс криміналістики: в 3 т. Т. 2: Частные криміналістические теории / Р. С. Белкин. – М.: Юристъ, 1997. 464 с.
10. Пяковський В. В. Загальні умови планування розслідування насильницьких правопорушень, учинених щодо неповнолітніх / В. В. Пяковський // Криміналістичний вісник. – К.: ДНДЕКЦ МВС України; НАВС, 2015. – № 1 (23). – С. 51-56.
11. Шмонин А. В. Методология криміналістической методики: монография. – М.: Юрлитинформ, 2010. 416 с.

Денисенко Євгенія Миколаївна
курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Науковий керівник – Шаблістий В.В.,
д.ю.н., доц., професор кафедри
кримінального права та кримінології
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО ЯК ОДНА ІЗ ПРИЧИН ЖІНОЧОЇ ЗЛОЧИННОСТІ

Із розвитком та функціонуванням суспільства більш поширеним стає явище криміналізації жіночої частини соціуму. Злочинність є негативним явищем у будь-якому суспільстві, адже характеризується несприятливими наслідками та небезпечним впливом на суспільні відносини, цінності та блага. Особливо небувалого обурення викликають злочини, які вчиняються особами жіночої статі. Питанню жіночої злочинності, особливо в контексті домашнього на-